

Rep. Nr.50/12

*

AR. NB-066-07

*

Tegensprekelijke
eindbeslissing van
10 december 2012

*

Beroep tegen de
beslissing van 11 mei
2007 van het Comité
DGECE van het RIZIV

*

VAN RECHTSWEGE
UITVOERBAAR BIJ
VOORRAAD
NIETTEGENSTAANDE
CASSATIEBEROEP

KAMER VAN BEROEP die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, bij artikel 144, § 2 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994.

BESLISSING

In de zaak van : Dr. A..., cardioloog, wonend te XXXX;

Appellant, die wordt vertegenwoordigd door Mr. B..., advocaat bij XXXX, met kantoor te XXXX.

Tegen : RIZIV - DIENST VOOR GENEESKUNDIGE EVALUATIE EN CONTROLE, openbare instelling, met zetel te 1150 Brussel, Tervurenlaan 211.

Geïntimeerde, voor wie zijn verschenen, dokter C..., geneesheer-inspecteur-directeur en de heer D..., attaché, ambtenaren bij geïntimeerde.

*

* *

Op de openbare terechtzitting van 8 oktober 2012 heeft geen enkele partij de toepassing gevraagd van artikel 18, § 2, tweede lid, van het koninklijk besluit van 9 mei 2008 tot bepaling van de werkingsregels en het Procedurereglement van de Kamers van eerste aanleg en van de Kamers van beroep bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV.

*

* *

RETROACTEN

Gelet op de gedingstukken, in het bijzonder:

- het dossier van het Comité van de DGEC van het RIZIV;
- de bestreden beslissing d.d. 11 mei 2007 van het Comité, ter kennis gegeven met een aangetekende brief van 15 juni 2007;
- de beroepsakte van appellant van 12 juli 2007;
- de beroepsbesluiten van geïntimeerde van 30 november 2007;
- de beroepsbesluiten van appellant van 28 december 2007;
- de oproepingsbrieven van 3 augustus 2012;
- de pleitnota van appellant van 4 oktober 2012;

Gehoord op de openbare terechtzitting van 8 oktober 2012:

- mr. B...in de uiteenzetting van de middelen en conclusies namens appellant;
- dr. A... in zijn toelichting;
- dhr. D... in de uiteenzetting van het juridische luik van de middelen en conclusies namens de geïntimeerde;
- dr. C..., in de uiteenzetting van het technische luik van de middelen en conclusies namens de geïntimeerde.

De debatten, gevoerd in het Nederlands, werden gesloten, de zaak in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op de buitengewone openbare terechtzitting van 10 december 2012. Wegens verder beraad werd de zaak uitgesteld naar de eerst nuttige openbare terechtzitting, dus op heden, om uit te spreken.

*
* *

VOORWERP VAN HET GESCHIL

De Dienst startte in 2004 een onderzoek naar de geneeskundige verstrekkingen, die door dokter A... werden aangerekend aan de verplichte ziekteverzekering.

De volgende inbreuken werden ten laste gelegd :

1. *Dr. A... rekent prestatiecode 476254 /476265 meer dan éénmaal aan voor een Holter Monitoring die langer duurt dan*

24 uur : hij rekent met name deze prestatiecode aan per 24 uur electrocardiografische analyse met mogelijkheid tot reproduceren van een deel van de tracés. Prestatiecode 476254 /476265 kan slechts éénmaal aangerekend worden voor een holter monitoring van tenminste 24 uur.

Reglementaire basis :

Art 20 e) Nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen (KB 14/09/1984):

476254/476265 Monitoring Holter : continue electrocardiografische analyse gedurende ten minste 24 uur, door middel van een draagbaar toestel, inclusief de raadpleging bij het plaatsen en het wegnemen van het toestel met protocol en mogelijkheid tot reproduceren van een deel van de tracésK 40

Er werden voor de periode 15/03/2003 tot 31/01/2005 8.363 verstrekkingen 476254 ten laste gelegd voor een totaal bedrag van 296.740,84 euro.

2. Dr. A... rekent prestatiecode 476254 /476265 (Monitoring Holter) aan samen met prestatiecode 102594 (Raadpleging) daar waar de prestatiecode 476254/476265 voorziet in een continue electrocardiografische analyse gedurende ten minste 24 uur, door middel van een draagbaar toestel, inclusief de raadpleging bij het plaatsen en het wegnemen van het toestel.

Reglementaire basis

Art 2 Nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen

102594 Raadpleging, in de spreekkamer, van de geaccrediteerde geneesheer, specialist voor cardiologie, inclusief een eventueel schriftelijk verslag...N 16

Art 20 e) Nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen :

476254/476265 Monitoring Holter : continue electrocardiografische analyse gedurende ten minste 24 uur, door middel van een draagbaar toestel, inclusief de raadpleging bij het plaatsen en het wegnemen van het toestel met protocol en mogelijkheid tot reproduceren van een deel van de tracésK 40 "

Er werden voor de periode 15/03/2003 tot 31/01/2005 527 verstrekkingen 102594 ten laste gelegd voor een totaal bedrag van 10.394,04 euro.

Betwiste beslissing van het Comité dd. 11 mei 2007

Het Comité verklaarde op 11 mei 2007, na inzage van het dossier met alle verweermiddelen en na betrokkene en zijn raadsman te hebben gehoord, de aan dr. A... ten laste gelegde feiten bewezen en weerhield deze.

Dr. A... moest in principe krachtens artikel 141 § 5, laatste lid van de gecoördineerde ZIV-wet van 14 juli 1994 de waarde van de weerhouden ten onrechte aangerekende verstrekkingen aan de verplichte ziekteverzekering terugbetalen. Het Comité stelde vast dat deze som reeds vroeger spontaan en volledig terugbetaald werd door de betrokken arts.

Gezien de ernst van de feiten en het manifest misbruik van de nomenclatuur, sprak het Comité een bijkomende administratieve geldboete van € 460.702,32 (150%) uit waarvan € 153.567,44 (50%) effectief en € 307.134,88 (100%) met opschorting gedurende een periode van drie jaar.

Het is deze beslissing die thans wordt betwist.

*
* *

BEROEPSGRIEVEN

1. Standpunt van appellante

Appellant vraagt dat de Kamer zou oordelen dat :

In hoofddorde betreffende de nietigheid van de procedure :

In eerste instantie vast te stellen dat de vordering als vervallen dient verklaard wegens de flagrante schending van de rechten van verdediging van appellant dienvolgens de door het Comité t.o.v. appellant genomen beslissingen te vernietigen.

Vast te stellen dat de t.o.v. appellant genomen beslissingen

nietig zijn, minstens dienen vernietigd op grond van onder meer de hierna volgende overwegingen en gegevens die noodzakelijkerwijze moeten leiden tot de gevorderde vernietiging:

- het gebrek aan motivering in de beslissing van het Comité d.d. 02-02-2007
- de aanwezigheid van de Dienst n.a.v. de "beoordeling" van de schriftelijk door appellant aangevoerde verweermiddelen voor het Comité tijdens de zitting van het Comité d.d. 02-02-2007.
- de aanwezigheid van de Dienst op de zitting van het Comité d.d. 11-05-2007
- het feit dat tijdens gezegde zitting de Dienst buiten de aanwezigheid van appellant, en inzonderheid de geneesheer-inspecteur-generaal, het "dossier heeft voorgesteld aan het Comité", welke termen noodzakelijkerwijze impliceren dat de geneesheer-inspecteur-generaal het dossier heeft "toegelicht". Dienvolgens de nietigheid vast te stellen én van de t.o.v. appellant gevoerde procedure van de t.o.v. appellant genomen beslissing.

In subsidiaire orde betreffende de opgelegde administratieve geldboete:

In hoofdorde vast te stellen dat het Comité geen voldoende motivering in zijn beslissing geeft houdende de weerlegging van de door appellant terecht aangevoerde argumenten;

In ondergeschikte orde vast te stellen dat de redelijke termijn in deze niet werd gerespecteerd,

Te zeggen voor recht dat rekening houdende met de in concrete voorliggende omstandigheden er geen enkele geldboete aan appellant kan worden opgelegd en dienvolgens de beslissing waartegen beroep in deze zin te herroepen.

In meer ondergeschikte orde te willen zeggen voor recht dat, op basis van het 'principe van de mildste strafwet', in casu toepassing dient te worden gemaakt van het Sociaal Strafwetboek.

In uiterst ondergeschikte orde indien de Kamer zou oordelen dat in casu dient worden overgegaan tot het opleggen van een administratieve geldboete, de gevorderde geldboete volledig onder opschortende voorwaarden op te leggen gedurende een periode van 3 jaar.

2. Standpunt van geïntimeerde

Geïntimeerde vraagt het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond te verklaren en de beslissing a quo te bevestigen in de zin van het weerhouden van de tenlasteleggingen.

Wat betreft de eventuele schending van de redelijke termijn, gedraagt geïntimeerde zich naar de rechtspraak terzake van de Kamer.

De artikelen 73bis en 142 en, overeenkomstig art. 122 van de wet van 13.12.2006, ook het toenmalig art. 141, §5 van de gecoördineerde ZIV-wet zijn nu nog steeds van toepassing. De Dienst is dus van oordeel dat de Kamer van beroep de administratieve geldboetes zoals voorzien door het Sociaal Strafwetboek *in casu* niet moet toepassen.

...

BEOORDELING

1. De ontvankelijkheid

Het hoger beroep aangetekend bij de Kamer van beroep is tijdig en op regelmatige wijze ingesteld en dus ontvankelijk.

2. Ten gronde:

Nopens de door de appellant opgeworpen nietigheid van de procedure:

De procedure zoals destijds gevolgd was de bij de wet voorziene procedure en is dus niet nietig. De appellant heeft zijn recht op verdediging kunnen uiten zowel in de procedure voor het Comité na de tussenbeslissing van 2 februari 2007 (zie verslag hoorzitting van 9 mei 2007) en voor de Kamer van beroep waarbij de appellant alle tijd en mogelijkheden werden gegund om zijn verdediging op een correcte en efficiënte manier te voeren. Ook vóór deze tussenbeslissing van het Comité kon de appellant tussenkomen om zijn standpunt kenbaar te maken. Zo stuurde hij op 14 december 2006 een aangetekend schrijven met daarin zijn standpunt en antwoord

op de vaststellingen die de dienst gemeend had ten zijne laste te kunnen weerhouden.

De bestreden beslissing is niet nietig wegens schending van het recht op verdediging daar de appellant de mogelijkheid werd gegeven om zijn verdediging te voeren. Het is niet omdat het Comité de argumenten van deze verdediging onvoldoende vindt, na onderzoek van het dossier, dat de rechten van verdediging zijn geschonden. Beide partijen hadden de mogelijkheid hun standpunten kenbaar te maken en uit te wisselen tijdens de hoorzitting van 9 mei 2007 (zie conclusies 9 mei 2007).

Tijdens de zitting van 2 februari 2007 heeft het Comité nota genomen van de ten laste gelegde vaststellingen en het verweer daarop geformuleerd door de appellant. Omdat de beschikbare informatie alsdan ontoereikend was om het dossier onmiddellijk zonder gevolg te klasseren, werd overgestapt naar fase 2 waarbij de appellant gebruik maakte van zijn mogelijkheid om gehoord te worden.

Alles geschiedde conform de toen geldige procedure.

De hoger vermelde eerste beoordeling maakt geen juridische handeling uit die onder de motiveringsverplichting valt. Nadien kreeg de appellant de mogelijkheid zijn standpunt uitvoerig uiteen te zetten. Het Comité heeft zijn argumentatie en conclusies onderzocht vooraleer te beslissen. Er werd rekening gehouden met alle verweermiddelen die de huidige appellant had aangebracht, nadat hij werd gehoord door 2 auditeurs, leden van het Comité. Tijdens de fase 2, achter gesloten deuren, werd er beraadslaagd en nadien volgde de uitspraak.

De argumentatie van de appellant werd beoordeeld en voldoende beantwoord.

Het Comité heeft het dossier van de appellant onderzocht en zijn verweermiddelen als onvoldoende beoordeeld, hetgeen een motivatie inhoudt.

Er werd verwezen naar het zich aansluiten bij het standpunt van de Dienst. Deze was de appellant voldoende bekend (zie nota, conclusies, mondelinge uiteenzetting, enz.). De appellant zelf verwijst in zijn conclusies naar de brieven van de DGEC . Alle stukken waarop de Kamer van beroep en het

Comité zich steunt om tot een beslissing te komen zijn de appellants bekend. De tenlasteleggingen, processen-verbaal, briefwisseling e.d.m. bevinden zich in het dossier van de appellants en waren door hem en zijn raadslieden te raadplegen.

De appellants heeft trouwens ruimschoots gebruik gemaakt van zijn recht van verdediging lopende de ganse procedure zodat hij niet met succes kan voorhouden dat zijn recht van verdediging werd gefnuikt.

Het Comité verwees naar de concrete feiten die aan de basis van zijn beslissing lagen en daarop werden de juridische regels correct toegepast. Er wordt uitdrukkelijk vermeld hoe het Comité tot de door de appellants bestreden beslissing van 11 mei 2007 is gekomen. Zelfs indien de appellants de mening toegedaan is dat dit niet ten volle het geval is, heeft hij, in graad van hoger beroep ten volle zijn verdediging kunnen voeren en gevoerd zodat hij geen belang meer heeft bij het inroepen van deze grief. In graad van beroep worden de tenlasteleggingen nogmaals onderzocht.

Na een eerste onderzoek in eerste aanleg werden 2 auditeurs aangesteld om de zaak verder uit te diepen. D.i. geen bestuurshandeling in de zin van de wet van 29 juli 1991, creëerde geen rechtsgevolgen, wijzigde de rechtstoestand van de appellants niet of belette geen wijziging in deze toestand zodat de motiveringsplicht niet van toepassing was.

Pas na het onderzoek werd, nadat de appellants werd gehoord en zijn verdediging had kenbaar gemaakt en de nodige toelichting had verschaft, een beslissing tot terugvordering genomen.

De geïntimeerde heeft de bij de wet voorziene procedure nauwkeurig nageleefd en gevolgd. D.i. ook het geval voor de procedure gevoerd voor het Comité (en thans voor deze Kamer).

De rechten van verdediging van de appellants zijn niet geschonden omdat de vordering niet zou zijn ingesteld binnen een "redelijke termijn". De vordering werd ingesteld binnen een redelijke termijn maar niet afgewerkt binnen deze termijn, waarvoor de Kamer van beroep verwijst naar hetgeen hierna wordt overwogen.

De opgeworpen nietigheden worden niet aanvaard.

Het is niet omdat de geneesheer-inspecteur-generaal het dossier van de appellant heeft voorgesteld aan het Comité dat de dienst heeft deelgenomen aan de beraadslaging of aan de stemming. Hiervan worden trouwens geen bewijzen voorgebracht en dit wordt trouwens met klem ontkend. De appellant haalt aan dat hij niet aanwezig was bij deze voorstelling en deze niet kon tegenspreken. D.i. juist maar zijn standpunt was reeds uiteengezet. Het gaat hier niet om een gerechtelijke procedure maar om de toepassing van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 die in deze wijze van handelen voorzag.

Zelfs indien zou geoordeeld worden dat de rechten van de appellant zouden geschonden zijn omdat hij niet kon aanwezig zijn op de voorstelling, quod non, dan nog dient vastgesteld en geoordeeld dat de appellant in graad van hoger beroep ten volle zijn rechten kon laten gelden en dit ook heeft gedaan zodat zijn rechten werden gerespecteerd. Bovendien betekent voorstellen de zaak aan het Comité overmaken en inleiden. Het Comité neemt dan de standpunten van de beide partijen in overweging en doet uitspraak op een gemotiveerde wijze. Het Comité heeft de toenmalige (specifieke) wetgeving nauwkeurig nageleefd.

De rechten van verdediging van de appellant zijn niet geschonden.

Nopens de feiten zelf bestaat er geen betwisting. De appellant had de nomenclatuur onjuist geïnterpreteerd en heeft dit toegegeven, hetgeen hem siert. Hij heeft bovendien een lening aangegaan en de onverschuldigd uitgekeerde bedragen t.b.v. € 307.134,88 integraal terugbetaald.

De appellant haalt aan dat hij volledig te goeder trouw handelde zonder enig bedrieglijk inzicht. Sinds het bezoek van de geneesheer-inspecteur heeft hij zijn aanrekenpatroon aangepast.

Dit belet echter niet dat hij, voor de in aanmerking genomen periode, de wettelijke en reglementaire bepalingen van de RIZIV-wetgeving niet had toegepast zodat hem een administratieve geldboete kon opgelegd worden.

In zijn laatste pleitnota werpt de appellant de overschrijding op van de redelijke termijn.

De feiten dateren van de periode tussen 15 maart 2003 en 31 januari 2005. De beslissing, waartegen beroep, dateert van 11 mei 2007, hetzij meer dan 5 jaar. Intussen is er niets gebeurd in dit dossier tot medio 2012.

Het verstrijken van een termijn van meer dan 5 jaar tussen het instellen van het administratief beroep en de beslissing waarbij de overheid over dat beroep uitspraak doet, is geen redelijke termijn (cfr. R.v.St. (7° k.) nr. 93.152, 8 februari 2001; A.P.M. 2001 (samenvatting), 54). De feiten dateren van meer dan zeven en een half jaar terug. De overheid is in deze tekort gekomen aan haar verplichting om deze zaak te behandelen binnen een redelijke termijn.

De Kamer van beroep is er als administratief rechtscollege toe gehouden haar uitspraken te verlenen binnen een redelijke termijn, ongeacht het al dan niet toepasselijk zijn van artikel 6 EVRM (cfr. R.v.St. (7° k.) nr. 154.424, 2 februari 2006, www.rvst.-consetat.be, hier navolgbaar).

Aangezien er geen diligent procesverloop werd gerespecteerd en gelet op de overschrijding van de redelijke termijn die niet te wijten is aan de houding van de appellant (en, ten overvloede, gelet op de spontane terugbetaling van de niet conforme prestaties door de appellant nadat hij er op werd gewezen dat hij een verkeerde interpretatie gaf aan de nomenclatuur), dient er in huidige zaak geen administratieve geldboete meer opgelegd te worden.

Nu er geen administratieve geldboete wordt opgelegd, dient de betwisting nopens toepassing van de mildste strafwet dient derhalve niet meer beantwoord, noch de bewering van de appellant dat het Comité zijn beslissing onvoldoende heeft gemotiveerd.

*
* *
*

OM DEZE REDENEN,

DE KAMER VAN BEROEP die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden,

Gelet op de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, in het bijzonder op de artikelen 144 en 145, en op artikel 112 van de Gezondheidswet van 13 december 2006;

Na beraadslaging in overeenstemming met het bepaalde in artikel 145 van de gecoördineerde wet, en artikel 19 van het Procedurereglement;

Recht doende op tegenspraak.

Ontvangt het hoger beroep en verklaart het gegrond in de volgende mate.

Bevestigt de bestreden beslissing van het Comité d.d. 11 mei 2007 behalve waar het de appellant een administratieve geldboete oplegt (voor een deel effectief en voor een deel voorwaardelijk).

En dienaangaande opnieuw wijzende, zegt voor recht dat de weerhouden tenlasteleggingen geen aanleiding meer kunnen geven tot het opleggen van enige administratieve geldboete.

Aldus uitgesproken door de Voorzitter op de buitengewone openbare terechtzitting van 10 december 2012 van de Kamer van beroep die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, opgericht bij artikel 144 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, en ondertekend door:

- De heer Jan VILAIN, Voorzitter van de Kamer van beroep;
- De heer Martin VOLCKE, griffier van de Kamer van beroep.

Volgen de handtekeningen:

De griffier,

De Voorzitter,

M. VOLCKE

J. VILAIN

De Kamer van beroep die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, die in die taal de zaak heeft gehoord en er in die taal over beraadslaagde, was samengesteld uit de heer J. VILAIN, magistraat-Voorzitter, mevrouw en de heer dokter V. DE GROOF en J. BOYDENS, vertegenwoordigers van de verzekeringsinstellingen, alsmede de dokter J. DIERICK en P. DE WILDE, vertegenwoordigers van de representatieve organisaties van het artsenkorps en hebben aan de beraadslaging deelgenomen bij wege van advies. De Kamer van beroep werd bijgestaan door de heer M. VOLCKE, griffier van de Kamer van beroep.